

ת"פ 3059/06/20 - מדינת ישראל נגד יהודה לוי, מיטפיש יבוא ושיווק מזון בע"מ, שניהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3059-06-20 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לפני כבוד השופט עלא מסארוה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פינקלשטיין
נגד
הנאשמים 1. יהודה לוי
2. מיטפיש יבוא ושיווק מזון בע"מ
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אלברט הראל

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, בעבירה של **ניכוי מס תשומות בלי שיש להם מסמך 38 לחוק מע"מ**, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ (4 עבירות).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם דרש תשומות מס (פיקטיביות) בסך 932,032 ₪, על סמך 43 חשבוניות פיקטיביות (בעסקאות בסך של למעלה מחמישה מיליון), ומבלי שביצעו כלל את העסקאות לפי החשבוניות, וזאת השנים 2014 ועד 2015.

במהלך ניהול הליך הוכחות במהלכו נחשפתי לחלק מהראיות בתיק, **הגיעו הצדדים להסדר טיעון** לפיו הנאשמים יודו בכתב אישום מתוקן, יורשעו, והמדינה תגביל עצמה בטיעונה לעונש לרף עליון של 11 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעתו של בית המשפט, כשההגנה תבקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות, כשהתביעה מתנגדת לכך.

לאחר שהנאשמים הודו, הדיון נדחה לצורך קבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות. קיבלתי את בקשת ההגנה להזמין תסקיר מאת שירות המבחן על רקע טענה לנסיבות אישיות חריגות ואפיקי שיקום וטיפול.

הערות מקדימות רלוונטיות:

- במהלך ניהול ההוכחות, נחשפתי בעצמי לקשיים ראייתיים משמעותיים, שהיו בבסיס הסדר הטיעון בין הצדדים.
- הנאשם לא הסיר את המחדל, אף לא חלקית.
- שירות המבחן המליץ על עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. הממונה מצא את הנאשם כשיר לריצוי עונש מסוג

זה.

מתחם העונש ההולם וטווח הענישה המוסכם

הממשק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבין גזירת העונש בתוך טווח ענישה מוסכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופטת ד' אמיר) בתפ"כ 18081-11-22 **מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח' (2023)**, סיכם את ההלכה בנושא זה כך:

"נקבע כי בגדר הבחינה, בית המשפט מוסמך לשקול מהו העונש הראוי בשים לב לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבחינה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיס אימוצו של הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם ציפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ (ראו גם ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). בראי המפורט לעיל, יבחנו העונשים המוסכמים לנאשמים במבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין".

הערכים המוגנים

עסקינן בעבירת מס לא טכנית - עבירות מסוג פשע. מדובר בעבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווחים קלים, על חשבון הציבור ולכן יש לשאוף לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוען. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשמים היו אקטיביים בכך שניכו מס תשומות בידועין במטרה להתחמק ולהשתמט ממס, וזאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה

בתיק זה סכום המס איננו זניח כלל וכלל (כ- 922 אלף ₪), ומדובר במעשים שבוצעו במשך כארבעה חודשים בגדרי ארבע עבירות, תוך שימוש ב- 43 חשבוניות כוזבות. מדובר בעבירות שבוצעו בתוך תקופה לא ממושכת (באופן יחסי לתיקים אחרים) וזאת לפני 8 שנים.

מתחם העונש ההולם

לאחר שעיינתי בפסיקה שהציגו הצדדים, ביחס למקרים דומים ואף חמורים יותר מהמקרה כאן, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין מספר חד ספרתי של חודשי מאסר ועד לשנתיים מאסר בפועל. אציין כי התביעה טענה שאלמלא הסדר הטיעון וטווח הענישה המוסכם, התביעה הייתה טוענת למתחם שבין 10-24 חודשים.

קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר במספר עבירות שבוצעה בתקופה של כ- 4 חודשים, כשהנאשם עומד במרכז, כמבצע עיקרי. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם מתקרב למיליון ₪.

אפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד רמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

רע"פ 3043/14 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (2014), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בהוצאת 135 חשבוניות פיקטיביות שסכום המס הכלול בהן עמד על סך 1,017,636 ₪. נאשם הורשע גם בניהול פנקסי חשבוניות כוזבים ובשימוש במרמה ותחבולה. הנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הסיר חלק ממחדלו.

ברע"פ 2843/11 **אבו עיד נגד מדינת ישראל** (2011), נדון עונש מאסר בפועל ממש בן 9 חודשים, לגבי סכום השתמטות בסך 875,000 ₪.

ברע"פ 3580/17 **זהוה פואז נגד מדינת ישראל** (2017), נדונה בקשה לרשות ערעור של נאשם בעבירות דומות לפי חוק מע"מ (16 עבירות) של ניכוי שלא כדין של מס תשומות, לצד עבירות חמורות (24 עבירות) של הכנה וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים והגשת דוחות כוזבים (חשבוניות פיקטיביות), וכן עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה לפי חוק מס הכנסה (3 עבירות). בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי והבקשה לרשות ערעור נדחו.

ברע"פ 1866/14 **אופיר זקן נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות מע"מ מסוג פשע בנסיבות מחמירות בכך שהגיש דוחות כוזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך 2,226,217 ₪, במשך 4 שנים, המחדלים הוסרו במלואם והוא נידון ל- 8 חודשי מאסר ומאסר על תנאי ואך בשל הסכמת המאשימה לא הושת עליו קנס. לצין כי במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה את טיעוניה ל-10 חודשי מאסר.

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-15 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, כשסכום ההשתמטות עמד על 418,490 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1929/18 **דניאל אריאלי נגד מדינת ישראל**, נדון בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר בפועל (נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו- (1), כשסכום ההשתמטות עמד על 281,404 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 5938/18 **אסרף נגד מדינת ישראל**, נדון הנאשם בערכאות הדיוניות ל- 10 חודשי מאסר (נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר), וזאת ביחס לעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), (6) ו- (7) לחוק מע"מ, כשסכום המחדל עומד על 352,522 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5442/14 **חברת ינונה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] [4.9.14] דחה בית המשפט העליון בקשת רשות

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי שהקל מ-18 חודש ל-14 חודש את עונש המאסר שהוטל על המערער (לצד קנס של 50,000 ₪). המערער הורשע בביצוע 17 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק, על פני 9 חודשים, תוך גריעת סך של 675,000 ₪ מהקופה הציבורית.

ברע"פ 2945/15 **אבו חנין נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות מע"מ מסוג פשע, בכך שהגיש דוחות כוזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך של 380,000 ₪ בהסתמך על 19 חשבוניות כוזבות על פני תקופה של כשנה. המחדלים הוסרו והוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס ע"ס 30,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירוצו לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור למחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

בת"פ (שלום רמלה) 29194-12-12 **מדינת ישראל נגד מדנאל ואח'**, לגבי סכום השתמטות בסך 900,000 ₪, נקבע מתחם בין 8-24 חודשי מאסר, עבירות שבוצעו לאורך מספר שנים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 34971-03-21 (מחוזי ת"א) אושר עונש מאסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים, שנגזרו בת"פ 3667-12-16 **מדינת ישראל נגד דוד חנונו**. בית המשפט המחוזי התערב ברכיב הקנס בלבד. באותו תיק דובר על עבירות לפי חוק מס הכנסה וחוק מע"מ. לגבי עבירות המע"מ (שני אישומים), נקבע מתחם עונש מאסר בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל. סכום המס שם עמד על 1,105,733 ₪, במשך ארבע שנים. הודגש בפסק דינו של בית המשפט המחוזי שהעונש שנגזר על הנאשם תולדה של השוואת עונשו של הנאשם לעונשים נוספים שניתנו בעניינם של מעורבים אחרים שחלקם גדול מחלקו של הנאשם.

בת"פ 26919-06-18 (שלום ים) **בית המכס ומע"מ ירושלים נגד מיכאל ואח'** (2021), ולאחר סקירה מקיפה של רמת הענישה הנוהגת בעבירות לפי חוק מע"מ, קבע כבוד השופט איתן כהן מתחם שמתחיל בין 9 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר, וזאת ביחס ל-33 עבירות של הגשת דוחות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,777,050 ₪, במשך למעלה משלוש שנים. באותו מקרה, המחלל הוסר באופן מלא, והצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל (ולא בעבודות שירות) בן 9 חודשי מאסר.

בע"פ 5624/15 **גד בראונר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות מע"מ ומס הכנסה, מסוג פשע, עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי תשומות שלא כדין בניסבות מחמירות, הכנת פנקסים כוזבים ושימוש במרמה ובתחבולה. העבירות בוצעו בשמך שנתיים במסגרת חברה בע"מ תוך שימוש ב-47 חשבוניות כוזבות בסך של 3,336,723 ₪, שסך המע"מ בגינו עומד על 454,508 ₪ והמחדלים הוסרו. ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס ע"ס 50,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות שנע בין 9 חודשים ל-24 חודשי מאסר וקנס שגובהו נע בין 30,000 - 150,000 ₪. ערעור שהוגש למחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ת"פ 35179-09-14 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' אבו כאשף ואח'** (2019), שם הורשעו הנאשמים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף ובעבירה של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף. על פי האמור בהכרעת הדין, בין השנים 2008 עד 2011, ניכו הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, 119 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו החשבוניות. כמו כן, הנאשמים רשמו מסמכים

אלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכו שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף. הסכום הכולל של המע"מ ב-119 החשבוניות שבהן הורשעו הנאשמים הוא ₪ 1,701,885. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, וכן, מתחם קנס שנע בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בת"פ (שלום רמלה) 26654-06-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אל באסל ואח'**, לגבי סכום השתמטות 1.1 מיליון ₪, נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר, ביחס לעבירות שבוצעו במשך שנה, וזאת התחשבות בהסדר טיעון מסוג "טווח ענישה מוסכם".

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בסכום ההשתמטות ובנסיבות ביצוע העבירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. אשר למתחם קנס, יש להתחשב בחומרת העבירה, סכום המס, אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. בתוך התחשבות בשיקולים השונים, אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 25,000-60,000 ₪.

לענייננו

המסקנה היא שהסדר הטיעון שהוצג לי על ידי הצדדים, וגם אם יש בו הטבה מסוימת עם הנאשם (הגבלת הרף העליון ל- 11 חודשי מאסר), איננו חורג ממדיניות הענישה הראויה, ולכן ובהתחשב בנימוקי הצדדים להסדר, אני מאמץ את ההסדר כך שהעונש ייגזר לפי טווח הענישה המוסכם.

העונש בתוך טווח הענישה המוסכם

לחומרה, בולטת העובדה שעל אף חלוק שנים מאז ביצוע העבירות, הנאשם לא הסיר את המחדל, אף לא באופן חלקי כך סכום ההשתמטות נותר כשהיה. הנאשם הסביר חדלונו זה במצבו הכלכלי הקשה, סגירת החברה, הדרדרות במצבו הרפואי וחזרתו למעגל העבודה כשכיר רק לאחרונה.

מנגד, הנאשם, כבן 67 שנים, גרוש וסב לשישה נכדים, נעדר עבר פלילי. הוא הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה לאחר שקיבל אחריות וזאת חרף קשיים ראייתיים. לשיטתי, יש ליתן **משקל מלא להודאתו של הנאשם על אף העובדה שהתנהלו הוכחות בתיק זה, וזאת לאור מספר טעמים:**

ראשית, כתב האישום תוקן משמעותית, והדבר מלמד שהייתה הצדקה לכפירתו של הנאשם בכתב הנאשם בכתב האישום המקורי.

שנית, וכאמור לעיל, נחשפתי בתיק זה לקשיים ראייתיים משמעותיים, ולכן, יש להעניק להודיה משקל גבוה יותר מאשר להודיה בתיק בו הראיות היו ברורות וחד משמעיות לחובת הנאשם.

שלוש, ההודאה בתיק זה חסכה זמן רב ומשאבים בלתי מבוטלים, וקיצרה את משך ההתדיינות בתיק. זאת בפרט לנוכח חלוק הזמן בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד הגשת כתב האישום, קרי למעלה מחמש שנים.

כאן המקום שלא למנט חלופ הזמן, מבלי שנעברו על ידי הנאשם עבירות נוספות (במשך 8 שנים), הוא נתון בעל חשיבות רבה לעניין העונש. נתון זה מלמד שהנאשם חדל ממעשיו וכי קיים בסיס איתן לסברה שמדובר בעבירות שבוצעה בתקופה מסוימת, קצרת מועד, בחייו. עוד מלמד הדבר, כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע בחייו (ראו התסקיר, עמ' 3 פסקה שלישית).

מתסקיר שירות המבחן ממנו עולה תמונה חיובית באופן כללי. מדובר באדם שתפקודו הכללי תקין, בעל יכולות וכישורים, אדם אחראי, שהיום עובד כשכיר.

לפי התסקיר, הנאשם הביע צער וחרטה וכי לדבריו היום הוא נוהג אחרת, בצורה זהירה יותר ותוך בדיקה מעמיקה, בתחומים שונים בחייו. עם זאת, אין להתעלם מכך שלקחת האחריות בפני שירות המבחן הייתה לוקה בחסר, כאשר הנאשם השליך אחריות על אחריות וטען שמקור מעשיו ומחדליו ברשלנות וחוסר תשומת לב.

שירות המבחן התרשם שמדובר באדם מבוגר, אשר ככלל, מתאפיין במערכת ערכים תקינה ותופס מעורבותו בפלילים כזרה לערכיו.

שירות המבחן סיכם את תסקירו בהמלצה להימנע ממאסר בפועל ממש, לנוכח התרשמות השירות מאופיו, לאור גילו ומצבו האישי, וכן חלופ הזמן ללא ביצוע עבירות.

עוד יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם (עמ' 2 פסקה ראשונה לתסקיר), ובמצבו המשפחתי המורכב (עמ' 2 פסקה 2 לתסקיר), מצבו הכלכלי (הוצגו תלושי שכר)

(מפאת צנעת הפרט, אפנה לפסקה 1 בעמ' 72 לפרוטוקול בטיעוני הסנגור לעונש וכן לאישורים הרפואיים), אני סבור שיש למקם את עונשו בשליש התחתון של מתחם העונש.

אומר בפירוש כי אלמלא הסדר הטיעון בין הצדדים, ייתכן שלא היה בכל השיקולים לקולא כדי לחייב את התוצאה אליה הגעתי, כך שספק אם הייתי מסתפק בעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ואולם, לאור העובדה שמדובר בהסדר, ובהצטרף לנימוקים ולשיקולים הרבים שמניתי נכון ללכת לקראת הנאשם כברת דרך נוספת.

לעניין המשקל שיינתן להודאת הנאשם חרף קשיים ראייתיים, מצאתי להבהיר שאני ער לכך שהמשקל שיינתן לקשיים הראייתיים, כך בדרך כלל, יבוא לידי ביטוי בתיקון כתב האישום או בעמדות הצדדים לעניין העונש, ואין ליתן לשיקול זה משקל נוסף בשלב גזר הדין, כך פסק בית המשפט העליון ברע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל, ואולם כאמור כפי שציינתי לעיל, ההתחשבות בקושי הראייתי היא בהענקת משקל עודף להודאתו של הנאשם חרף אותם קשיים ראייתיים, על המשתמע מכך מבחינת ההשפעה של ההודאה, והסדר הטיעון בעקבותיה, על העונש בסופו של דבר.

אשר לחשיבות ההודאה וחשיבות של מתן תמריצים לנאשמים להודות גם במצבים של העדר ודאות בתוך קושי ראייתי, אפנה לדבריו החשובים של כב' השופט מלצר בע"פ 122/14 שוורצפל ואח' נ' מדינת ישראל, שם, בפרט בפסקאות 20-22 ניתן דגש על חשיבות עידוד נאשמים להודות, וזאת בקשר עם התשתית הראייתית ועוצמתה ביחס אליהם.

לאור כל האמור, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות, סכום המחדל שלא הוסר, נסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בנסיבות לקולא, ההודיה, העדר העבר, התסקיר החיובי, הגיל, הסדר הטיעון, ולכן ובתוך טווח הענישה המוסכמת, מצאתי לגזור על הנאשם עונש מאסר בגבול העליון האפשרי בעבודות שירות.

על מנת לאזן את מרכיבים העונש, יש להכביד את היד בענישה הכלכלית המתחייבת בנסיבות העניין.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 9 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות לפי חוות דעתו של הממונה מיום 6.11.22. הממונה יגיש חוות דעת עדכנית לגבי מועד תחילת ריצוי העונש (ככל האפשר החל מחודש מאי 2023).

ב. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. **קנס** בסך 30,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.8.23 ובהמשך בכל חודש לאחוריו.

ד. **לנאשמת 2 : קנס** סמלי בסך 50 ₪ שישולם עד ליום 1.5.23.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשמים בתיקים הקשורים יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.